

[Finansministeren.]

bevidsthed. Nu optrådte hr. Gydemark jo som vældig sagkyndig på det område. Jeg synes bare ikke, ordvalget vidnede om det, det må jeg indrømme, men jeg kender ikke så meget til hr. Gydemark, at jeg kan udtale mig om, hvorvidt det var ordvalget, der var forkert, eller det var forudsætningerne, der var forkerte. Men der er ingen angreb på folks retsbevidsthed i denne sag; men denne nye oplysningspligt med hensyn til renteindtægter tager ikke sigte på at dele renteindtægter op i, om det er den ene eller den anden form for renteindtægter. Hvis man ud af selvangivelserne skulle kunne læse, om det er den ene eller den anden renteindtægt, ville det kræve en yderligere udvidelse, det ville være en ny administration. Jeg håber ikke, det var det, hr. Gydemark sigtede til.

Jeg takker flertallet for tilslutningen, også for tilslutningen til, at vi har kunnet forhøje beløbet fra de 25.000 kr. til de 30.000 kr. Jeg sagde udtrykkelig ved første behandling, at man kunne diskutere beløbets størrelse, og at jeg var parat til at overveje også andre beløbsstørrelser. Jeg er vældig tilfreds med, at der er et stort flertal, der slutter op om lovforslaget.

Glistrup (FP):

Den lov, vi her beskæftiger os med, angår indkomstbeskatningen af lavindtægter. Efter vor mening er det det mest presserende spørgsmål overhovedet i dansk skatteret i dag hurtigst muligt at få lempet beskatningen for lavindtægter, helst i forbindelse med en løsning af overenskomstsituationen. Hr. Ømann mener, det er et minutiøst, bagatelagtigt knappenålshoved inden for skattelovgivningen, og det kan være hans mening, men han må bare affinde sig med, at når det for os andre er det væsentligste og mest centrale spørgsmål, må man bruge den tid, som vi rent faktisk har brugt på denne sag.

Så har finansministeren selvfølgelig ret i, at det koster 1 mia kr., men dem skal vi meget gerne hjælpe ham med at finde. Vi har fremsat spareforslag på både 25 og 30

mia kr., så det er ikke noget problem at finde dækning for 1 mia kr.

Derimod er det således, at finansministeren simpelt hen tager fejl, når han i svaret bl.a. til hr. Gydemark siger, at gennemførelsen af forslaget om at stryge det med begæring vil betyde en vældig udvidelse af administrationen. Tværtimod, hr. finansminister, den ordning, man praktiserer i øjeblikket, og hvor man i masser af tilfælde må tage disse sager op efter 2 måneder, 4 måneder, 6 måneder og være venlig i nogle kommuner og uvenlig i andre kommuner, således at man i de uvenlige kommuner skal have 6-7 andragender frem og tilbage, når sagen er sendt til skatteråd o.lign., er det, der får administrationen af denne lov til at svulme. Vore ændringsforslag nr. 2 og nr. 7 om at slette det med begæringen er noget, der vil lette administrationen, og hr. Gydemark har så ganske givet ret i de betragtninger, han anførte, og derfor er det forkert, når finansministeren fremhæver det andet.

Jeg nævner det så udførligt, fordi finansministeren åbenbart havde fået hr. Poul Boeg og hans parti ført på afveje derved, at de havde ladet deres holdning til ændringsforslag nr. 2 og nr. 7 bestemme af finansministerens helt ubegrundede almindelige slagord om, at der er store teknisk kontrolmæssige vanskeligheder forbundet med at gennemføre vore ændringsforslag. Det er forkert. Det vil lette det administrative arbejde, hvis man gennemfører forslagene, således at det simpelt hen umiddelbart bliver en ret for den borger, den 85-årige fru Sørine Jensen, eller hvem der er tale om, der har haft disse renteindtægter, at hun, selv om hun har glemt at udfylde en speciel begæring med det samme og i første omgang, hvor ligningsapparatet kører, får lempelsen. Derfor bør man stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag, også nr. 2 og nr. 7

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er i anledning af finansministerens ord om, at kun renteindtægter, der rammes af inflationen, falder ind herunder. Nu har